

repartitionsfonden; dette er jo imidlertid Noget, som vil kunne blive Gjenstand for næriere Overveielse i Udvalget, og jeg skal derfor ikke her udtale mig nærmere derom. Det 3die Hovedpunkt i Udkastet, idetmindste fra mit Standpunkt, angaaer de Rettigheder, jeg kunde ønske for Rjbstadcommunerne samtidig med, at Loven traadte i Kraft. Dette Punkt er berørt i §§ 23 og 24. I § 23 findes den eneste udbuede Ret, Communalbestyrelsen har faaet, nemlig Bestemmelsen om, at det aarlige Budget ikke behøver høiere Stadsfæstelse; men, som jeg allerede tidligere har berørt — i hvilken Henseende jeg samstemmer med den ærede foregaaende Taler — ønsker jeg, at Communalbestyrelsen kunde erholde en større Frihed med Hensyn til Communens indre Anliggender, saa at de Beslutninger, der tages af Communalbestyrelsen i dens Heelhed, maatte have endelig, bindende Kraft, uden at behøve Sanction af, eller uden at kunne omstyrtes ved Appel til en høiere Instants. Dette er saameget mere ønskeligt i det Heles Interesse, naar man erindrer, at disse Amtsræd efter den nuværende Lovgivning — og i saa Henseende er ingen Forandring foreslaaet — kun træde sammen hvert Fjerdingaar, hvilket er for langt et Mellemrum, til at Rjbstædernes Sager kunne taale en saadan Opsættelse; men muligviis kan dette afhjælpes ved den Bestemmelse, som Lovudkastet indeholder om at bemyndige toende af Raadets Medlemmer til i Forening med Amtmanden paa Raadets Vegne at afgjøre visse i Vedtægten betegnede Sager. Til disse almindelige Bemærkninger skal jeg saameget mere indskrænke mig, som denne Sag allerede tidligere har været Gjenstand for en første Behandling her i Thinget og tillige for et her nedsat Udvalgs Prøvelse.

Mowier-Petersen: Det Formaal, som nuværende Lovudkast har sat sig, at samle Rjbstad og Land i een fælles Communalbestyrelse i de fælles Sager, anseer jeg for rigtig; jeg betragter Loven som en Følge af vor Samfundsudvikling, og jeg skal som saadan hvide den al Anerkjendelse. Men Loven er af en giennemgribende Betydning og har hos en vigtig Samfundsklasse, nemlig Rjbstæderne, frem-

kaldt Engstelse og Frygt. Det kan vistnok ikke nægtes, at Aarsagen hertil for en Deel maa søges i den Misstemning og det Tryk, der i det Hele hviler over Rjbstæderne. Jeg skal imidlertid ikke nærmere indlade mig paa en Undersøgelse af, hvorvidt denne Misstemning er begrundet eller ikke; jeg skal blot constatere, at den er tilstede, hvilket vistnok vil være Mange her i Salen bekendt, og dernæst skal jeg gaae over til at omtale de særlige Betænkkeligheder, som fra Rjbstædernes Side ere reiste mod nuværende Udkast. Rjbstæderne havde haabet, at ved denne Veilighed vilde det Tilfagn være blevet opfyldt, som er dem givet ved Grundlovens § 96 om en større Myndighed i Bestyrelsen af deres særegne kommunale Anliggender. Jeg skal imidlertid med Hensyn hertil bemærke, hvad der ogsaa er udhævet af den foregaaende Taler, at efter min Opsættelse give Udkastets §§ 23 og 24, forsaavidt der i dem omtales en Vedtægt, hvorved Rjbstædernes Communalbestyrelses Myndighed ligeoverfor Amtsrædene nærmere bestemmes, Rigsdagen en Veilighed til at imødekomme dette Ønske ved sine Beslutninger om denne Vedtægts nærmere Bestaaenhed. Jeg tør derfor udtale det Haab, at det Udvalg, som ventelig vil blive nedsat for at tage nuværende Udkast under Overveielse, vil skjænke dette Punkt sin særlige Opmærksomhed. Større Betænkkelighed medfører derimod Lovens hele finansielle Side eller de Ydelsler, som Rjbstæderne efter §§ 6, 7 og 8 ville have at udrede, fælles med Landet til Amtskassen, og dernæst § 2, hvori Spørgsmaalet om Repræsentationen i det fælles Amtsræd bestemmes, hvilken Rjbstæderne formene er for ringe ligeoverfor Landet. Det forekommer mig nu, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde erholde tilstrækkelig Dplysning om, hvorvidt disse Betænkkeligheder med Hensyn til den finansielle Side ere grundede eller ikke, og den bedste og rigtigste Maade til at erholde disse Dplysninger paa vilde være, om den høitæredede Indvrigsminister saa sig istand til at meddele os en Udfigt over, hvorledes Forholdet stiller sig mellem Størelsen af de Beløb, de Ydelsler, som Rjbstæderne efter den foreliggende Lov ville have at svare til Amtskasserne, og Ydelfernes nuværende Størelse. Heraf vilde det